

Abstrakt v čj

EXPO 58 nám dodalo ztracenou uměleckou prestiž a navázalo tak na vysokou úroveň prvorepublikové kultury. Zároveň bylo i skvělou příležitostí pro KSČ, jak skrze média legitimizovat své počínání. Jenomže právě dobový tisk rozkrývá kontrast mezi snahou umělců čerpat z kulturní úrovně první republiky, aby bylo možno konkurovat světovým trendům a uměleckým směrům, a snahou o dodržení ideologické linie prostřednictvím socialistických představ o umění a jednostranně zaměřené (kulturní, společenské i umělecké) orientaci. Vlastní výstava i její zobrazení v dobovém tisku vykonstruovaly představu o bruselském snu, tedy o tom, jak by to mělo v Československu vypadat, nikoliv, jak to v reálu funguje. Všechna sledovaná média podala o Světové výstavě poměrně ucelený obraz, latentně či explicitně poznamenaný propagandou. Jako její mechanismy lze označit specifickou volbu slov a slovních spojení nebo třeba vyzdvihování určitých principů nad jiné. Volba těchto prostředků pro konkrétní naplnění propagandy závisí na kontextu sdělení. Obecně platí, že míra propagandistických tendencí média narůstá s těsností vazeb na KSČ. Čím těsnější, tím více dochází ke zkreslení reálného dění. V žádné případě nejde o vytváření fiktivních událostí či dějů, pouze o prezentaci vhodného úhlu pohledu na danou problematiku, který by si měl čtenář přisvojit.